Gruppe:

FCI rasenr: 327
FCI dato: 10.01.2011
NKK dato: 05.03.2025

RUSSISK SORT TERRIER
(RUSSKIJ TCHIORNYJ TERRIER)

Nordisk Kennel Union.
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Ìslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto

GRUPPE: 2
FCI RASENR.: 327

Rasebeskrivelse for RUSSISK SORT TERRIER

Opprinnelsesland/ hjemland: Russland.

Bruk: Brukshund, vakthund, og selskapshund.

Kort historikk: Russisk sort terrier ble fremavlet i Russland i løpet av slutten på 1940- og tidlig på 1950-tallet ved selektiv avl mellom raser som riesenschnauzer, rottweiler, airdaleterrier og newfoundlandshund. Riesenschnauzer anses som den viktigste av forfedrene til rasen. I begynnelsen ble avlen styrt av den militære hundeskolen utenfor Moskva, og hundene plassert i kenneler med navn «Krasnaya Zvezda» (Røde stjerne). Målet til de som skapte rasen var å utvikle en stor, modig, sterk og kontrollerbar arbeidshund med et tydelig vokterinstinkt; en hund som kunne være nyttig til mange formål og tilpasningsdyktig under forskjellige klimatiske forhold. Rasen ble anerkjent av FCI i 1984.

Helhetsinntrykk: Russisk sort terrier er en stor hund med noe lang kropp (kort rektangulær), meget atletisk bygget, konstruert for styrke og utholdenhet. Rasen har en massiv benstamme og kraftig muskulatur. Den er symmetrisk bygget, med stort hode, kompakt kropp og en dyp brystkasse med stort volum. Rasen har tydelig kjønnspreg.

Viktige proporsjoner: Kroppens lengde er litt større en mankehøyden, kan være lengre hos tisper enn hannhunder. Brystdybden bør ikke være mindre enn halve mankehøyden. Hodets lengde bør ikke være mindre enn 40% av mankehøyden. Snuten er litt kortere enn skallen.

Adferd/ temperament: En hund med verdighet og selvtillit som har kontroll i alle situasjoner. Når situasjonen tilsier det, inntar den øyeblikkelig en aktiv forsvarsposisjon, men roer seg raskt ned når trusselen forsvinner. Denne vakre rasen er vennlig, har stor utholdenhet og er lite krevende. Den er klok og vennlig, tilpasser seg trening og forskjellige klimaforhold, arbeider hardt og er pålitelig**.**

Hode: Står i forhold til kroppen, selv om det er stort, massivt og langt.

Skalle: Moderat bred og flat panne. Neserygg og skalletak er parallelle. Øyenbrynsbuer og nakkeknøl er moderat markert.

Stopp: Markert, men ikke dypt.

Ansiktsdel:

Nesebrusk: Stor og sort.

Snuteparti: Sterkt, bredt, litt kortere enn skallen, bred ved basis og smalner litt mot snutespissen. Bart og skjegg fremhever volumet, og gir snuten et rektangulært, butt preg.

Lepper: Tykke, godt pigmentert og stramme. Mørke lepperender.

Tenner/bitt: Store, hvite tenner, tettsittende. Incisivene i underkjeven står på linje. Komplett tannsett (42 tenner). Saksebitt.

Kinn: Tørre kinnben med avrundede men ikke markerte kinn.

Øyne: Middels store, ovale, plassert på rett linje og bredt ansatte, mørk farge. Stramme og sorte øyelokksrender.

Ører: Hengende, høyt ansatte og symmetriske, av middels størrelse og trekantede. Ørespissen ligger tett inntil kinnet. Ørelæret er fyldig og uten folder.

Hals: Sterk, tørr og godt muskulert. Lengden er tilnærmet lik hodets lengde og skal være ansatt i 45-50 graders vinkel mot horisontalplanet. Øvre del av nakken er sterk og godt utviklet.

Kropp: Solid, dyp og romslig, godt balansert.

Overlinje: Svakt hellende fra manke til halerot.

Manke: Høy og godt utviklet, tydeligere hos hannhunder enn hos tisper

Rygg: Sterk, rett og muskuløs. Lengden av selve ryggen er lik halvparten av avstanden målt fra manke til halerot.

Lend: Bred, kort, muskuløs og noe hvelvet. Lengden er lik halvparten av ryggen.

Kryss: Bredt, muskuløst, svakt hellende og av moderat lengde.
.
Bryst: Dypt, langt og bredt med noe hvelvede ribben. Brystkassens form (tverrsnittet) er ovalt. Brystbenet er langt, og forbrystet når noe foran skulderleddet og er godt muskulert.

Underlinje/ buk: På same linje som albuleddet eller litt under. Buken er moderat opptrukket. Flankene er bare svakt utviklet.

Hale: Tykk ved haleroten, høyt ansatt. Under bevegelse bæres halen selvsikkert opp, men haleroten skal ikke være bøyd inn over ryggen (ekornhale). Ønsket form av den ukuperte halen er sabel eller sigd.

Lemmer

Forpart:

Helhetsinntrykk: Sett forfra skal forbena være rette og parallelle. Avstand fra albubenet til bakken tilsvarer 50-52% av hundens mankehøyde.

Skulder: Lang, bred og godt tilbakelagt. Vinkelen mellom skulderblad og overarm er omtrent 100 grader.

Overarm: Godt muskulert og ikke kortere enn skulderbladet.

Albuer: Godt tilliggende.

Underarm: Rett og tykk med rund knokkel. Loddrett sett forfra og fra siden.

Håndledd: Kort, massivt og svakt hellende sett fra siden.

Forpoter: Store, kompakte og runde. Sorte klør og tredeputer.

Bakpart:
Helhetsinntrykk: Rette og parallelle sett bakfra. Sett fra siden er bakbeina plassert litt bak kroppen.

Overlår: Moderat lange, noe hellende, brede med godt utviklede, kraftige muskler.

Kne: Godt vinklet.

Underlår: Ikke kortere enn overlåret.

Haseledd: Sterkt, lavt. Loddrette haser.

Bakpoter: Noe mindre enn forpotene og noe ovale. Sorte klør og tredeputer.

Bevegelser: Frie og harmoniske med myk bøy i leddene. Den typiske gangarten er et energisk trav med god steglengde, en konsekvens av kraftfullt fraspark og en front med særdeles god steglengde. Overlinjen er stabil hele tiden.

Hud: Stram og tilliggende uten folder, men allikevel elastisk. Jevnt pigmentert.

Pels: Grov og tykk dobbelt pels som består av grov, tykk, noe bølget ytterpels og en myk og tett underull. Ytterpelsen dekker hele kroppen, Den naturlige og utrimmede pelsens lengde er 5- 15 cm. Pelsen på hodet er godt utviklet og danner rikelige øyebryn, barter og skjegg. Bena er dekket av lang, tett pels. Trimming er nødvendig for å få korrekt form. Klippingen skal fremheve inntrykket av en sterk og selvsikker hund, og skal absolutt ikke være overdreven dekorativ. Pelsen er lengst på bena og rundt snuten.

Klippingen skal fremheve det massive hodet med flat panne, hengende ører, sterk hals og en godt konstruert, sterk kropp.

Farge: Sort. Ubetydelig innslag av grå hår er tillatt. (Innslag av grå hår skal ikke dekke mer enn 1/3 av hele kroppen).

Størrelse og vekt:
Ønskelig mankehøyde:

Hannhund: 72 – 76 cm, men ikke mindre enn 70 cm, og ikke mer enn 78 cm.
Tispe: 68 – 72 cm, men ikke mindre enn 66 cm, og ikke mer enn 74 cm.

Noe høyere individer er akseptert forutsatt at de er velbalanserte og av utmerket rasetype.

Vekt: hannhund: 50-60 kg tispe: 45-50 kg

Feil:
Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

- Rund skalle
- Delvis pigmentmangel på leppene
- Fortenner ikke på linje i underkjeven. Små fortenner
- Runde øyne, noe lyse, skråstilte eller tett ansatte
- Halsen for kort eller svakt muskulert
- Manken for lite markert
- Svak overlinje eller smal rygg
- Lenden for lang, smal, for lite muskulert
- For steil skulder
- For kort underarm
- Inn- eller utsvingede albuer
- Inn- eller utsvingede forpoter
- Innsvingede, utsvingede eller sigdformede haser
- Passgang vekslende med trav
- Myk eller glatt dekkpels
- Rustfargede nyanser i dekkpelsen
- Manglende underull

Alvorlige feil

- Manglende kjønnspreg
- Sky eller overstadig aktiv oppførsel
- Kort eller lett hode
- Synlig tredje øyelokk, lyse øyne
- Vannrett eller for avfallende kryss
- For grunn eller kort brystkasse
- Ekornhale
- Buede underarmer
- Bundne, trege eller tunge bevegelser
- Silkeaktig dekkpels

Diskvalifiserende feil

- Aggressiv eller ekstremt sky
- Hund som tydelig viser unormal fysisk eller mental oppførsel
- Avvik som peker mot rasens opprinnelse
- Alt annet enn sort nesebrusk
- Glassøyne eller øyne med forskjellig farge
- Avvik fra saksebitt, tannmangel
- Glatt dekkpels og mangel av pels på hode, bryst og ben
- Andre enn foreskrevne pelsfarger
- Hvite flekker eller markeringer
- Klart definerte flekker med grå pels

NB!: Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen.